

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

‘Η πρώτη του Νέου “Ετους” έβδομας παρῆλθε χωρίς ν’ ἀφίση σπουδαία τῆς διαβάσεως αὐτῆς ἔχνη. Μετά τὴν ζωὴν, τὴν κίνησιν τὴν ποικιλίαν τῆς πρωτοχρονιᾶς, πάλιν ἡ συνήθης μονοτονία μας. Ο ήμερος δείκτης ἥρξατο ἀποτινάσσονταν ἀνά τὰ φύλλα του καθ’ ἑκάστην καὶ ἡμεῖς τὰς ἡμέρας μας, ὅλας ὁμοίως, κεκομμένας καὶ ὁμοίως τετυπωμένας καθὼς τὰ φύλλα ἔκείνου.

Τὰ ἀνάκτορα ἐπρονόησαν ἐφέτος νὰ παρατείνωσιν ἐπὶ πλέον τὰς τέρψεις, ἃς παρέχουσιν ἐτησίας πρὸς τοὺς ποστούς των ὑπηκόους διὰ τῆς εἰκοσιτετράχρου ἀναβολῆς τοῦ μεγάλου γοροῦ τῆς Ιης του ἔτους. Ἐσκέφθησαν λίαν ὄρθως ὅτι ὅλος ὁ Κόσμος ἡγύρη πηγες χαρτοπαικτῶν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς, ὅτι εἴτε κερδίζων τις εἴτε χάνων πάντοτε ταράσσεται ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ, ἀν μάλιστα τυγχάνει νευρικός, ὅτε καλὸν θὰ ἦτο ὡς μαλακτικὸν μὲν νὰ παράσχωσι μετὰ τὰ Κύρια ἐλέησον τῆς δοξολογίας, τὸ γάντε τῆς Βασιλίσσης πρὸς ἀσπασμὸν, ν’ ἀφίσουν ἐπειτα τὸν κόσμον νὰ κοιμηθῇ ἀπὸ τὰς 8 εἰς τὰ σπιτάκια του, διὰ νὰ θεμάσῃ καὶ ὄνειρευθῇ τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν τοῦ χοροῦ τῆς Κυριακῆς. Ἐπειτα ἀκόμη ἐφρόντισαν οἱ γάλοι τοῦ σουπὲ νὰ μὴν εἴναι τόσον παχεῖς καὶ χαλάσουν τὰ στο μάγια τῶν κεκλημένων, αἱ σαμπάνιαι νὰ μὴν εἴναι τόσον δυναταὶ καὶ ζαλίσουν τὸν κόσμον, πρὸ πάντων δὲ τὰ φασόλια νὰ εἴναι καλόδραστα διὰ νὰ γίνουν εὔπεπτοι αἱ σαλάται. Καὶ νὰ λέγουν ὑστερα ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς φιλοστόργους καὶ ὅλως μητρικὰς μερίμνας τῆς Αὐλῆς, ὅτι τάχα ἡ ὑπερήφρανος αὐτὴ κυρία δὲν τὰ ἔχει καθόλου καλὰ μὲ τὸν κόσμον!

Εἰς τὸν χορὸν ὅλοι λέγουν ὅτι καυευχαριστήθησαν ἐσέτος, ἔφαγον λαμπρά, ἔχροεσαν θαυμάσια. Καὶ μόνον ἔξινισαν καὶ ξυνίζουσιν ἀκόμη τὰ μοῦτρά των μερικοὶ ὄμογενεῖς, καὶ ἔσκασαν ἐκ ζηλοτυπίας πέντε ἔξι καλαί μας κυρίαι διὰ τὸ engagement ἐνὸς τετραχόρου — ἀξίας ἐκατὸν καὶ πεντάκοντα ἀκόμη χιλιάδων φράγκων. Τοὺς εὐαίσθητους ἐτάραξεν ὀλίγον καὶ ὁ χορὸς λέγει τοῦ βασιλέως μετ’ ἀγνώστου τινος κόρης Βρεττανίδος, εὐειδεστάτης ξανθῆς. Καὶ διατί τάχα, κύριοι; Σεῖς ἔξεδηλώσατε τὴν πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν εὐγνωμοσύνην σας διὰ τηλεγραφικῶν συγχαρητηρίων καὶ ἀδριάντων τοῦ Γλάζτωνος, δὲν ἐπιτρέπεται τάχα καὶ ἀλλος τρόπος πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ πανελληνίου τούτου αἰσθήματος, ἐκφραστικώτερος ἄμα καὶ πρακτικώτερος;

“Ηρχισαν καὶ αἱ δωρεαὶ τοῦ ἔτους. Καὶ δωρεαὶ ζευγχρωταῖ. Έκατὸν χιλιάδων ἡ μία καὶ πενήντα ἡ ἄλλη. Ἐκατὸν πενήντα χιλιάδες ὑπὲρ τοῦ θεραπευτηρίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ! Εἶνε δωρεὰ μεγάλη, κολοσσαία, ὅτι θέλετε, μόνον δὲν ἐννοοῦμεν κατὰ τί εἴναι καὶ διατί ὀνομασθῇ ὑπὸ τινος ἐφημερίδων **Βασιλεικής**; Καὶ διατί ὅχι **Μαρούλα, Γαρούλω, Τριαταργιλλία**; **Βασιλική**; ἀλλὰ **Βασιλική** προσφορὰ θὰ εἴπῃ τὸ πολὺ **δύο χιλιάδες**... πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. “Ἐχομεν καὶ μουσαφιρέους βιέπετε καὶ πᾶνεπιολλὰ τὰ ἔξοδα!

Δέν εἰξένετε ὅποιαν συγκίνησιν ἐνεποίησεν εἰς ἄπαν τὸ γαλλικὸν ἔθνος τὸ συλληπητήριον τηλεγράφηγα τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου Σκοπέλου πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Γαμβέττα. Τὸ τηλεγράφημα γραφὲν ἐν συνεργασίᾳ ὅλων τῶν γαλλομαθῶν τῶν Σποράδων Νήσων λέγεται ὅτι εἴχεν ὡς ἔξις. Αλλὰ ἀτέλειρη τὲ γκράτη Γαμβέττα λὲ κορσέρι τημοτὶκη τὲ Σκοπελὸς κτλ. κτλ.

Τὸ τηλεγράφημα συνετάχθη οὕτω δι’ ἑλληνικῶν γραμμάτων διότι ὁ τηλεγραφητής δὲν ἤξευρε γαλλικά.

Ο καιρὸς ἀγρίεψε μὲ τὰ σωστά του, ὅλα τὰ τηλέκαια καὶ αἱ θερμάστραι ἥρχισαν νὰ λαμπυρίζωσιν ἐκ τῶν φλογῶν. “Ο Ιανουάριος καὶ καλὰ ἔννοει μὲ τὰ χιόνια του φαίνεται νὰ φασκιώσῃ ὡς φιλόστοργος πατέτρο τὸ ἀρτιγενὲς νήπιόν του, τὸ φέρον ἀντὶ ὄνόματος τὸν ἀριθμὸν **1883**.

”**Άγεμος.**

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἐν Θηραϊκῷ πλοίῳ:

Ο Μ. Β. ἐρωτᾷ τὸν Μ. Ν. “Εχει ὑπόγειον τὸ μαγαζί σου; Μ. Ν. “Εχει. Α. Β. Μεγάλο ἢ μικρό; Μ. Ν. Μέτριο, χωρεῖ ἵσα μὲ ἑκατὸ βαρέλιας κρασί. Α. Β. Μαῦρο ἢ ἀσπρό;

ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

[ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ]

Τῇ 10 Ιανουαρίου 1883 (v).

“Η ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, καθ’ ἣν εἴθισται ν’ ἀνταλλάσσονται τὰ ἐνιαύσια δῶρα, ἑορτάζεται ἐν Γερμανίᾳ δύον σεμνῶς τόσον καὶ πανηγυρικῶς. Ἀπὸ μηνὸς τὰ καταστήματα στολίζονται μὲ τὰ ὠραίοτερα ἀντικείμενα, ἀτινα ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν, ἐκτακτα παραπήγματα πήγνυνται εἰς τὰς κυριωτέρας πλατείας, εἰδικὰ θεάματα καὶ εἰδικαὶ διασκεδάσεις ὀργανίζονται καὶ τὰς κεφαλὰς ὅλων κατέχει ἡ μέριμνα τῶν ἀνταλλαχθησομένων δώρων. Η μήτηρ συνομοτεῖ διὰ τὰ πρὸς τὰ τέκνα της δῶρα, ὁ σύζυγος διὰ τὰ πρὸς τὴν σύζυγον, ὁ ἐρωτῆς διὰ τὰ πρὸς τὴν ἐρωμένην, ἡ σύνοικος διὰ τὰ πρὸς τὸν σύνοικον. Μυστηριώδεις ἔξοδοι ἐκ τῆς οἰκίας, πολύωροι περιπλανήσεις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προμελετηθέντος, ἐπιμελής ἀπόκρυψις τοῦ ἀγορασθέντος καὶ εἰς τὸ βάθος ἡ ἀπόλαυσις ἐκπλήξεως, συγκινήσεως, χαρᾶς, εὐχαριστιών, φιλημάτων. Ιδού ἡ σκηνογραφία τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν δώρων.

Καὶ διταν ἔλθη ἡ ἡμέρα τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, τὸ δένδρον στολίζεται μετ’ ἐπιμελείας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν πτωχοτάτην οἰκογένειαν, καὶ ἀνάπτονται ἀφθονα τὰ ἐπ’ αὐτὸν πολύχρωμα κηρία καὶ παρατίθεται παρ’ αὐτὸν ἡ τράπεζα πλουσία καὶ πρὸ τοῦ καθεσθῆναι εἰς αὐτὴν ἀνταλλάσσονται τὰ δῶρα καὶ ἐπιδείκνυνται τὰ ἔξωθεν ἀποσταλέντα. Καὶ τί φιλημάτα, τί σφιγγίματα χειρῶν πρὸς